

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הררכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מהנכות

פרשת חקת
שנת תשפ"ד

גליון
ס"ז

שיעורים אין חינוך

זונטאג פרשת ראה, שנת תשפ"ג

די באגריף פון קינדער

א שוואכקייט פון א קינד!

ווען איך בין געווען א מלמד, בין איך נאר געווען מלמד א האלבע טאג, אזוי ווי עס איז די סדר אין שולע, יעדע לערערין קומט צו די קינדער פאר א האלבע טאג. איך בין געווען דער פארמיטאג מלמד און נאכמיטאג איז געווען אן אנדערער מלמד, וואס איז שוין געווען דרייסיג פערציג יאר א מלמד. דאס צווייטע יאר פון מיין מלומדות האב איך געהאט א קינד וואס ביי מיר איז דער קינד געווען דער בעסטער קינד, אבער ביים נאכמיטאג מלמד איז עפעס פארגעגאנגען, דער מלמד האט זיך געהרג'עט מיט אים יעדן טאג, ער האט גערופן זיין טאטע מיט זיין זיידע, ער האט אים יעדן טאג ארויסגעווארפן פון פתה און צוריק אריין געווארפן אין פתה...

איין טאג פֿרעג איך דעם נאכמיטאג מלמד: "וואס גייט פאר מיט דעם קינד? ביי מיר איז ער דאך דער בעסטער קינד פון פתה?!" זאגט ער מיר: "דער קינד האט ליב זיך צו סווינגען (שאקלען זיין בענקל) אינמיטן לערנען, ווען איך זאג אים ער זאל זיך נישט סווינגען אינמיטן לערנען, מאכט ער א תנועה ווי ער רעגט זיך אויף!" האב איך געזאגט פאר'ן מלמד: דער קינד איז נישט שלעכט, דער קינד איז אינדערהיים א געצערטל קינד, דעריבער ווען מען זאגט אים עפעס אין פתה ברבים, פאסט אים נישט אז מען האט אים עפעס געזאגט, דעריבער מוז ער מאכן אזא תנועה, אבער ער מיינט גארנישט דערמיט, ביי מיר ווען ער סווינגט זיין בענקל, זאג איך אים: "מען קען זיך נישט יעצט סווינגען, זעץ זיך אראפ שיינ!" און אויב ער רעדט אינמיטן לערנען זאג איך אים: "רעד נישט אינמיטן לערנען!" און ער מאכט טאקע דעם זעלבן תנועה, ווייל ער וויל מען זאל קוקן אויף אים, אבער איך נעם עס נישט פערזענליך, ער איז

און געזאגט: "עס טוט נישט ווי..." וואלט איך אים געגעבן נאך א פראסק, ביז דרייסיג פעטש... ווייל דעמאלט וואלט ער שוין אויסגעפלאצט אין א געוויין, און איך וואלט געטראכט: 'אה, דאס איז שוין טאקע געווען אביסל צופיל...'

אבער ברוך השם איך בין שוין צוואנציג יאר א מלמד, און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז דעם ערשטן יאר האב איך שוין פארשטאנען די זאך אז עס איז דא קינדער וואס דאס איז זייער נאטור, ווען מען געבט זיי א פסק, אדער מען זאגט זיי וואס צו פאררעכטן, לאכן זיי זיך אונטער: "הא, הא, עס גייט מיר נישט אן..." - און עס איז גארנישט, עס איז נישט קיין חוצפה, דער קינד טוט עס בלויז ווייל ער איז זייער שעמעדיג, און האט מוזא וואס וועט מען טראכטן אויף מיר אז מען האט מיר עפעס פארגעהאלטן, דערפאר מוז ער זיך עפעס אנרויפן צו ווייזן אז 'עכט באדערט עס מיר נישט', אבער באמת ווייסט דער קינד אז ער האט נישט גוט געטון, און ער האט שוין געהערט אז ער דארף פאררעכטן.

אויב מען ווייסט נישט פון דעם כולל, גייט מען אריין אין א פערזענליכע קריגעריי מיט'ן קינד, און אסאך מאל קען מען קאליע מאכן חס ושלום.

דער קינד האט ליב זיך צו סווינגען...

טייערע מלמדים און לערערנים; ברוך השם אז עס זענען דא אסאך מלמדים און לערערנים פון אנדערע מוסדות וואס הערן אויס די שיעורים אויף קול ברסלב; איך וויל ענק מחזק זיין, אויב דו זאגסט פאר א קינד וואס איז ריכטיג צו טון, און דער קינד מאכט א שמייכל אדער א תנועה פאילו 'עס גייט מיר נישט אן', נעם עס נישט פערזענליך, עס איז גארנישט, עס איז א נאטור, עס איז

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר איך א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, זונטאג פרשת ראה, שנת תשפ"ג לפרט קטו, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

די באגריף פון קינדער

געלויבט דער אייבערשטער אז מיר קענען אריינכאפן גוטע זאכן אויף דער וועלט, מיר לערנען תורה מיט אידישע קינדער.

איך וויל רעדן פון א נקודה וואס איך וויל אז די מלמדים און לערערנים זאלן וויסן, מען האט שוין אסאך מאל גערעדט פון דעם, אבער מען דארף אסאך רעדן פון דעם, ביז מען וועט עס כאפן; עס נעמט צייט ביז מען ווערט א מחנך און מען כאפט די באגריף פון קינדער.

קינדער קומען נישט אין חדר און אין שולע זיך קריגן מיט'ן מלמד און לערערין!

ווען א מלמד אדער א לערערין זאגט עפעס פאר א קינד, און דער קינד געבט א שמייכל, מיינט נאכנישט אז 'דער קינד וויל מיר אויסרייסן'. און דאס צו כאפן - נעמט אסאך צייט.

עס איז דא א נאטור ביי קינדער אז ווען מען זאגט זיי עפעס, אנטשטאט ער זאל עס אננעמען אויף די געזונטע וועג, הייבט ער אן לאכן. געלויבט דער אייבערשטער אז איך האב אינדערהיים א שטוב מיט קינדער, און איך בעט אסאך דעם אייבערשטן איך זאל וויסן דעם ריכטיגן וועג ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט יעדן קינד באזונדער, - האב איך איינער פון מיינע קינדער וואס ווען איך האלט אים פאר אויף עפעס, לאכט ער זיך אונטער הויך אויפ'ן קול, וואלט איך נישט געטון מיט קינדער, וואלט איך נישט געוואוסט וואס קינדער זענען, וואלט ער געכאפט נאך א פראסק, און אז ער וואלט ווייטער געלאכט

אייבערשטן, און מיר אידן קענען יעדן טאג רעדן צום אייבערשטן!

איך געדענק ווען איך בין געווען א קינד, האב איך אויך נישט געוואלט דאווענען, דערפאר ווען איך רעד צו קינדער און בחורים פון דאווענען, און איך זע אז מען דאווענט נישט, ווערט נישט דער קינד אין מיינע אויגן 'א שלעכט קינד' ווייל ער האלט נישט ביים דאווענען, ווייל איך ווייס אז דאס זענען קינדער און בחורים, זיי פארשטייען נאכנישט וואס דאווענען מיינט, ביי די דרייסיג פערציג יאר - וועט ער שוין גוט וויסן וואס מיינט דאווענען.

דער קינד איז ממש אזוי ווי מיר!

עס מיינט אבער נישט אז איך גיי יעצט לאזן די פתה הפקר, אוודאי דארף זיין דיסציפלין, מען זאגט פאר די קינדער: **"יעצט נעמט מען ארויס די סדורים"** **"יעצט גייט מען דאווענען"**, אבער אויב קינדער דאווענען נישט, מיינט נישט אז **"ער האלט נישט ביים דאווענען"**, און ער איז **"ממש א שלעכט קינד"**, נאר דאס איז דער באגריף וואס הייסט 'א קינד'.

דאס דארף מען זיך דערלערנען; פון איין זייט, גיי איך אים מחנה זיין און זאגן וואס צו טון, אבער פון די אנדערע זייט אז ער טוט נישט, ווערט ער נישט ממש געפערליך.

אז א קינד מאכט תנועות אין פתה, ער לאכט זיך אונטער פונעם מלמד אדער לערערין, אדער מען טרעפט א קינד באהאלט זיך מיט א צווייטן קינד, זיי שפילן זיך נישט איידל, דארף מען זיך דערמאנען ווי אזוי מיר זענען געווען אלס קינד, מיר האבן אלע געלאכט פון אונזערע מלמדים און לערערנס, און מיר האבן זיך אויך אויפגעפירט נישט גוט. ווען א מלמד אדער לערערין וויל זיך אויסדרוקן: **"דער קינד איז געפערליך, ער איז דאך ממש..."** - זאל ער צולייגן די ווערטער: **"ער איז ממש אזוי ווי מיר!"**...

געדענקט אבער אז מען קען נישט לאזן קינדער טון וואס זיי ווילן ווייל דער ראש ישיבה זאגט אז זיי זענען נאך קינדער, - אויסדרוקליך גיין! מען דארף מחנה זיין, אבער זיי ווערן נישט יעצט פארדארבן, שלעכט און געפערליך אויב זיי טוען עס נאכנישט, זיי זענען קינדעריש און פארשפילט.

דאס שיינקייט פון טאטע מאמע

דאס איז אונזער ארבעט, צו מאכן די קינדער דאווענען, און מאכן קינדער פאלגן טאטע מאמע, דורכדעם וואס מען רעדט פון דאס גרויסקייט פון דאווענען, און דאס

קריגן מיט מיר. אז א קינד מאכט א פאקס, איז גארנישט, נעם עס נישט פערזענליך, געב א גלעט פאר דעם קינד און זאג אים: **"ביסט זייער א וואויל קינד, איך וועל עס זאגן פאר דיין טאטע"**, **"ביסט זייער א וואויל קינד, איך וועל עס זאגן פאר דיין מאמע"**, **"ביסט אויסנאם פוין"**, איי, ער האט דאך געלאכט פון מיר?! - איך ווייס אז ער איז נאך א קינד!

ווי אזוי קען מען מאכן קינדער דאווענען?

מלמדים פֿרעגן: **"ווי אזוי קען מען מאכן קינדער דאווענען?"** - מן הסתם ווילן עס די לערערנס אויך וויסן ווייל ביי די עלטערע מיידלעך אין שולע איז געווארן א שטיק אז דאווענען איז נישט אינטערעסאנט.

קודם כל איז דא אן עצה צו לערנען 'פירוש המילות' ווילאנג א קינד ווייסט נישט וואס ער זאגט, פארשטייט ער נישט דאס קשיבות פון דאווענען, וואלט דאס דאווענען געווען 'אידישע תפלות' וואלטן אלע שיינ מיטגעזינגען. דערפאר איז פדאי צו לערנען מיט די קינדער טייטש פון דאווענען.

נאך אן עצה איז דא, יעדן טאג פאר מען הייבט אן דאווענען, קען מען געבן א שטיקל שמועס פון דריי פיר מינוט איבער דאס גרויסקייט פון דאווענען.

מען זאגט פאר די קינדער: שטעלט זיך פאר, מיר וואלטן יעצט געקענט גיין צום פאליס סטעישין (פאליציי סטאנציע) בעטן פון די פאליציי וואס מען וויל, און זיי וואלטן עס נאכגעגעבן, וואלט דאך יעדער געקומען און שיינ געבעטן: **"אפֿשֿר זאל מען מער נישט אפֿשֿטעלן מין טאטע'ס קאר"**, **"אפֿשֿר זאלט עטץ מער נישט געבן קיין טיקעטס פאר מין טאטע"**; אדער, מען וואלט אונז געגעבן רשות צו גיין אין געריכט הויז און בעטן פונעם שופט מיט'ן שווארצן קאלאט און דעם האמער - וואס מען וויל, וואלט דאך יעדער געקומען און שיינ געבעטן: **"אפֿשֿר ווילסטו לאזן אונזער טאטע בויען א הויז"**, **"אפֿשֿר לאזטו מען זאל טוישן די זאנונג רעגולאציעס מען זאל קענען בויען מער הייזער"**; אדער, מען וואלט יעצט געקענט פארן קיין וואשינגטאן צו די ווייטהאוז (די הויז פונעם פֿרעזידענט), מען וואלט געקענט אריינגיין צום פֿרעזידענט און באקומען וואס מען בעט, וואלט דאך יעדער אריינגעגאנגען מיט דרך ארץ און שיינ געבעטן: **"אפֿשֿר וואלסטו איינעם ארויסגעלייגט פון תפיסה"**; דאס גייען מיר יעצט טון! מיר גייען יעצט רעדן צום אייבערשטן, אפילו מלאכים קענען נאר לויבן דעם אייבערשטן איינמאל אין זייער לעבן, זיי האבן איין שאנס צו רעדן צום

א טייער קינד, נאר עס איז אים זייער שווער צו הערן אז איינער זאגט אים עפעס קריטיק, עס איז זיין ערשטע מאל וואס איינער זאגט אים ווי אזוי זיך צו פירן.

דאס וויל איך ענק בעטן, נעמט נישט פערזענליך ווען א קינד מאכט א פאקס אדער א קינד מאכט אן איקסל, מיינט נישט אז דער קינד איז מיינ פֿרענד (חבר), און דער קינד איז מיינ שונא; עס איז גארנישט, ער איז א קינד, און מען דארף אים אויסלערנען צו פאלגן.

פארוואס קומען קינדער אין חדר?

קיין איין קינד קומט נישט אין חדר און אין שולע זיך צו קריגן מיט'ן מלמד און לערערין! קינדער קומען אין חדר און אין שולע בלויז צוליב איין סיבה, ווייל די מאמע האט אים געהייסן: **"גיי אין חדר"**, **"גיי אין שולע"**, און זי האט אים ארויפגעלייגט אויפ'ן פאס... - דאס איז די איינציגסטע סיבה פארוואס קינדער קומען אין חדר און אין שולע.

עס איז דא אן הלכה אין שלחן ערוך (אורח חיים, סימן ערה, סעיף א) אז שבת טאר מען נישט ליינען און לערנען אין פארנט פון א לעכט [היינט איז די וועלט פארגעשריטן אז מיר האבן לעקטער, פארצייטנס איז נישט געווען קיין לעקטער, האט מען ביינאכט נאר געקענט זען אויב מען האט געהאט לעכט]. פארוואס טאר מען נישט ליינען ביי א לעכט? ווייל די חכמים האבן מורא אז די לעכט וועט זיך אנהייבן אפסיל צו פארלעשן, און אויב דער מענטש וועט האלטן אינמיטן לערנען געבן די לעכט, וועט ער אינגאנצן פארגעסן אז היינט איז שבת, און ער וועט בייגן דעם קנזיט צו די אויל, און ער וועט חס ושלום עובר זיין אויף חלול שבת.

שטייט אבער אין הלכה (שם, סעיף ו) אז 'תינוקות של בית רבן', קינדער וואס לערנען שבת מיט זייער מלמד [אמאל פלעגט אזוי זיין דער סדר, אז שבת איז אויך געווען חדר]. מעגן זא לערנען אין פארנט פון א לעכט, פארוואס? איז דא דערויף געטליכע טעמים, איין טעם איז, וויבאלד זיי האבן מורא פון זייער מלמד, וועלן זיי נישט צוקומען אצורירן די לעכט, נאך א טעם שטייט (מלמד ירושלמי, שבת ח) אז ביי קינדער דארף מען נישט מורא האבן אז זיי וועלן צוקומען צו בייגן די לעכט, ווייל די קינדער וועלן זיכער נישט וועלן צוריק אנציינדן די לעכט, פונקט פארקערט, קינדער ווארטן קוים אז די לעכט זאל זיך אויסלעשן, ווייל זיי ווילן שוין אהיים גיין.

דאס דארפן די מלמדים און לערערנס וויסן, קיינער איז נישט דא געקומען זיך

שיינקייט פון טאטע מאמע.

משפחות וואס האבן אריינגעשיקט זייערע קינדער ביי אונז אין מוסד דעם זומער, פאר די פאר וואכן וואס מען איז אין קעמפ, זאגן אז זיי זענען גאר א גרויסע חילוק אויף זייערע קינדער'ס דרך ארץ אינדערהיים. א גאנץ יאר האבן זיי נישט געוואוסט אזא זאך פון 'טאטע מאמע', זיי האבן געוואוסט פון איין זאך חברים, פּרענדיס און זיך שפּילן אינדרויסן, אָבער זייט זיי לערנען ביים רבי'ן קומען זיי אהיים אינגאנצן אנדערש, זיי ענטפערן שוין נישט פאר די מאמע, מען רעדט שוין מיט דרך ארץ; דאס קומט פון די מלמדים און לערערנים וואס רעדן פון דעם טאג נאך טאג.

ווען א קינד לאכט זיך אונטער, זאל מען געדענקען אז איך האב אויך געלאכט. ווען איך טראכט צוריק וואס איך האב געטון אין מיינע קינדער יארן, וואונדער איך זיך 'פארן וואס האב איך דאס געטון?' - אָבער איך ווייס אז איך בין געווען א קינד, דאס טוען קינדער.

לערנען אין וואלד

מלמדים זאגן מיר, אז עס איז זיי שווער צו לערנען מיט די קינדער אין וואלד, זאלט עטץ וויסן אז אזוי האט מען אמאל געלערנט. ווען איך בין געווען א קינד בין איך געווען אין די סאטמער'ע אינגל קעמפ, דארט איז געווען אפאר טויזנט קינדער און אלע האבן געלערנט אין וואלד, עס איז נישט געווען קיין איין פתה, מען האט געהאט טישן און בענק אין וואלד און אזוי האט מען געלערנט.

ווען עס האט אנגעהויבן צו רעגענען זענען אלע - אפאר טויזנט קינדער - אריין געלאפן אין א ריזיגע שול, און מען האט דארט ווייטער געלערנט. די מלמדים זענען געשטאנען מיט ווייגערס און געשמיסן די קינדער... קיינער האט זיי נישט געזאגט אז מען קען רעדן צו קינדער; איך בעט ענק מען זאל נישט שלאגן קיין קינדער, ווען עס רעגנט און ווען מען דארף גיין זיך באשיצן פון די רעגן, זאל מען שיי רעדן צו די קינדער, מען קען זיי אראפזעצן און דערציילן א מעשה.

נישט פארשעמען!

עס ליגט מיר אין קאפ וואס מען האט געטון מיט א בחור וואס האט זיך ארויסגעכאפט פון קעמפ, ער איז געגאנגען קויפן א פיצה, מען האט אים געהייסן שטיין אויפן סטעידיזש (בימה) א שעה צייט, ווייל דער פארציילער דארף שטייפן דעם טאג מיט'ן עסן, דערציילט ער זיי מעשיות און נייעס א שעה צייט, און דער בחור דארף שטיין מיט אן אייער שפייז

שיסל אויפן קאפ, מיט צוויי שעפ לעפלעך אין די האנט, און מען רעדט פון אים, מען רופט אויס: "דא שטייט א בחור וואס איז רחמנא לצלן ארויס פון קעמפ, זיך קויפן א פיצה!"

עס גייט מיר נישט ארויס דער בילד פון מיין קאפ, איך קען עס נישט פארגעסן וואס מען האט דעמאלט געטון מיט אונז!

וואו איז ער דען געגאנגען?! ער איז געגאנגען זיך קויפן א פיצה! וועגן דעם דארף מען אים פארשעמען א שעה צייט אין לאנטש רום! - אונדאי קען מען נישט לאזן די קעמפ אויף הפקר, אונדאי טאר נישט א בחור זיך ארויס כאפן אן רשות, אָבער מען דארף געדענקען אז "קיינער איז נישט געקומען זיך קויפן מיט דיר", רעד צו אים שוין.

עס איז נישט קיין חוצפה

איך ווייס אז צו כאפן דעם באגריף אז "די קינדער זענען נישט געקומען זיך קויפן מיט מיר" - איז זייער שווער, נישט אלע כאפן דאס. מיין ווייב זאגט מיר אז זי וואלט קיינמאל נישט געקענט זיין קיין לערערין, ווייל איינער פון אונזערע קינדער געבט אלץ א שמייכל ווען מען זאגט אים עפעס, און זי נעמט עס פערזענליך.

באמת איז עס גארנישט, האט ער געלאכט, אזוי זענען קינדער, ווי קומט דא אריין פעטש?! עס איז נישט קיין חוצפה, ער ווייסט פשוט נישט ווי אזוי צו נעמען די זאך אז מען האט אים געהייסן עפעס טון, ער האט מורא אז איינער וועט קוקן אויף אים, דערפאר שמייכלט ער זיך אונטער.

בעטן א קורצע תפלה

פאר מען גייט אריין אין פתה, געבט זיך איבער צום אייבערשטן, גייט איבער די נעמען פון די תלמידים און תלמידות, בעסט דעם אייבערשטן א קורצע תפלה; מען האט נישט קיין השגה וואס א תפלה מאכט אין הימל.

אסאך מאל מיינט א מענטש 'איך בין שוין אזוי געלונגען, איך האב שוין אלע טאלאנטן ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט די פתה, נאכדעם קומט ער אריין אין פתה און עס איז גארנישט דא, קיינער וויל נישט קוקן אויף מיר, קיינער מאכט זיך נישט וואסנדיג פון מיר, מען הערט מיר נישט אויס, מען וויל ארויסגיין וויינען, דאס קומט ווייל איך האב פארגעסן צו בעטן דעם אייבערשטן, גיי אין א זייט און בעט דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף איך זאל האבן חן אין מיינע תלמידים, און עס זאל זיין א גרינגע טאג."

צעטייל דעם טאג

היינט צופרי נאכן שיעור אינעם בלאט גמרא האב איך געזאגט פאר די מלמדים, איינער האט אמאל געזאגט פארן רבי'ן: "עס איז מיר זייער שווער צו דאווענען", האט אים דער רבי געזאגט: "צעטייל דאס דאווענען; פאר דו הייבסט אן צו דאווענען טראכט אפּשׂר בין איך אראפגעקומען אויף דער וועלט נאר צו מתקן זיין דער חלק דאווענען ביז ברוך שאמר, וועסטו זיך אנשטרענגען צו דאווענען ביז ברוך שאמר מיט פונוה, נאכדעם זאלסטו טראכטן אפּשׂר בין איך אראפגעקומען אויף דער וועלט צו מתקן זיין דער חלק דאווענען נאר פון ברוך שאמר ביז ויברך דוד, וועסטו זיך אנשטרענגען צו דאווענען אויף דעם חלק מיט פונוה, און אזוי זאלסטו א גאנצן צייט טראכטן נאר פון איין שטיקל אויפאמאל" (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קכא).

עט מען פון דעם, אויב מען טראכט גלייך פון א לאנגע צייט, קומט עס אן זייער שווער, האב איך געזאגט פאר די מלמדים, עס איז צו שווער צו טראכטן 'איך דארף זיין מלמד א גאנצע וואך', 'איך דארף זיין לערערין א גאנצע וואך', דעריבער איז גוט צו טראכטן נאר פון 'היינט' און פון א קורצע צייט, 'היינט וועל איך לערנען מיט די קינדער ביז ריסעס, פון ניין אזייגער ביז עוף אזייגער', נאך ריסעס טראכט מען ווייטער 'איך גיי אריין צו די קינדער נאר אויף ביז לאנטש', אזוי איז עס נישט שווער.

ביי לערערנים איז עס נאך גרינגער, ווייל אין שולע איז דער טאג צעטיילט אין צוויי, מען ארבעט נישט פון ניין אזייגער ביז פינף אזייגער, קען מען טראכטן גלייך צופרי 'איך קום נאר פאר אביסל, נאך אביסל גיי איך שוין אהיים'.

עס איז גארנישט אז מען זאגט דך וואס צו טון

אלע קינדער זענען וואויל, אפילו דער וואס האט דעם נאטור אז ווען מען זאגט אים עפעס, מאכט ער פאקסן (אין ארץ ישראל רופט מען עס 'פּרצופים'), עס איז גארנישט, באלד וועסטו מאכן פון דעם א שמועס, קודם גיי ווייטער אן מיט טאג, און שפעטער וועסטו זיי אויסלערנען אז אסאך מאל ווען מען זאגט עפעס פאר א מענטש איז אים עס שווער אויפצונעמען, אָבער עס איז גארנישט אז מען זאגט דך וואס צו טון, מען מעג דיר זאגן וואס צו טון. אָבער מיינט נישט אז דער קינד וויל מיר שטערן און דער קינד וויל מיר ארויסטראגן פון דא, דער קינד וויל גארנישט, דער קינד איז א קינד.

אז מען גייט זיך אום מיט די קינדער מיט רחמנות, מיט הארץ און תפלה, קען מען זייער זייער מצליח זיין.

מיטהאלטן וואס טוט זיך אין פתה

רעדט צו די קינדער פון כיבוד אב וואס אין פון תפלה.

איך וויל אז די מלמדים און די לערערנים זאלן מיטהאלטן וואס עס טוט זיך אין פתה, מען קען נישט בלויז קומען זאגן מיין שיעור און מען אינטערעסירט מיך גארנישט, מען דארף דערשטעקן אויב מען טשעפעט א קינד אדער מען צעטרעט און מען רודפֿט א קינד, און דאס קען מען באמערקן איבעראל,

אויפֿן פֿאס און ביים שפֿילן.

מען דארף מיטהאלטן אויב מען ברענגט אריין נייע השגות אין די קינדער. עס קומען אלץ אריין נייע קינדער אין די מוסד, דארף מען אויפֿכאפֿן אויב עס זענען דא קינדער וואס ברענגען אריין נייע זאכן וואס קלערן אויף אונזערע קינדער, דער רבי זאגט (סיפורי מעשיות, מעשה ו) ווען מען וויל וויסן א זאך דארף מען הערן די קאטאוועס, די זושאווקס פון דעם פֿלאץ; ווען מען קומט אריין אין א

פֿלאץ און מען הערט די דזשאוקס פון דעם פֿלאץ, קען מען גלייך וויסן וואו דער גאנצער עולם איז, דערפאר, דארף מען מיטהאלטן די שמועסן פון די קינדער, צו הערן פון וואס מען רעדט און מען לאכט, און אויב מען זעט עפעס, זאל מען גלייך איבער געבן אין אפיס.

איך האף אז די פאר ווערטער וועט ענק געבן אביסל פֿח, און דער אייבערשטער זאל העלפֿן עטץ זאלסט האבן אסאך הצלחה, אמן.

בריוון פון הינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

מען טאר נישט ווארפן קיין איבריגע שרעק אויף די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת חיי שרה, כ' מרחשון, שנת תשפ"ג לפֿרט קטן לכבוד ... גרו יאיר, מלמד תלמוד תורה היכל הקודש

איך האף אז דו ווארפט נישט קיין אימה יתירה אויף דיניע תלמידים. תכמינו זכרונם לברכה זאגן טאקע (כתובות קג): "זרק מרה בתלמידים", מען זאל זיך פירן שטרענג מיט תלמידים; דאס מיינט מען זאל נישט זיין קיין חבר פאר'ן תלמיד, דער תלמיד קען נאר מקבל זיין אז דער מלמד איז נישט זיין חבר, אבער מען טאר נישט ווארפן קיין איבריגע שרעק אז די קינדער זאלן מורא האבן, און חס ושלום שלאגן; נישטא קיין שלאגן. אז מען דארף שלאגן - זאלסטו גיין צום מנהל, אים מכבד זיין מיט די מצוה, דו ריר נישט אן קיין קינד.

מוהרא"ש זאגט: "א מלמד וואס שלאגט - דארף גיין ארבעטן ביים צאמנעמען די מיסט קאנעס און זיך אויסגעבן די פֿעס אויף די קאנעס, נישט אויף די טייערע נשמות, צאן קדשים".

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט

האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויצא תשפ"ג)

איך שיק אויף נישט מיינע קינדער אין קעמפ

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת נשא א', ג' סיון, מ"ז לעמר, שנת תשפ"ג לפֿרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

בנוגע שיקן דיין זון אין קעמפ וכו'; איך שיק אויף נישט מיינע קינדער אין קעמפ, איך טו נישט וואס מיינע קינדער ווילן, איך טו וואס איז ריכטיג, וואס מיר - די עלטערן פון די קינדער - האלטן אז עס איז ריכטיג, דאס טוען מיר; מיר מאכן נישט אונזערע החלטות לויט די טרערן פון די קינדער.

הלואי זאל דיין שטוב אויף זיין געזונט געבויט, נישט ווי די מאדערענע וועלט, אז די עלטערן טוען וואס די קינדער ווילן.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת נשא תשפ"ג)

די זומער וואכן אין קעמפ זענען קריטיש וויכטיגע וואכן פאר די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת חקת, ד' תמוז, שנת תשפ"ב לפֿרט קטן לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

די זומער וואכן אין קעמפ זענען קריטיש וויכטיגע וואכן פאר די קינדער בכלל און באזונדער פאר די קינדער וואס קומען פון שטיבער וואס זענען נישט מסודר. אין די וואכן קען מען אסאך אריינלייגן אין זיי, ביים שלאפן גיין און ביים עסן, ביים שפֿילן און ביים שלאפן; מען קען אויסארבעטן זייער דרך ארץ און זייערע מדות.

דער אייבערשטער זאל דיר געבן סיעתא דשמיעא, זאלסט מצליח זיין מיט יעדן קינד, עס זאל דיר אַנקומען גרינג.

גי שפאצירן יעדן טאג צווישן די גראז און ביימער; בעט פאר דיר, פאר דיין משפחה און פאר יעדן תלמיד.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת פנחס תשפ"ב)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080
בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370